

Det blev tværtimod indbrømt, saavel af Ordføreren i hiin Sag som af enkelte Andre, at der vistnok var god Grund til at tillægge disse Mænd en forhøiet Løn for deres Arbeide. Da dette Lovudkast blev forkastet, stillede Finantsministeren et Forslag i den Finantslov, der blev forelagt det opløste Folkething, til at forøge disse Mænds Løn. Der er, saavidt jeg veed, 20, der staae nu med en Løn af 200 Rbd., med Undtagelse af 3, som hver har 250 Rbd. Finantsministerens Forslag gaaer ud paa, at denne Lønning skulde forhøies saaledes, at de 5 ældste af disse Assistentter bleve lønede hver med 400 Rbd., de 5 næstældste hver med 300 Rbd., de 5 næstnyngste med 250 Rbd., og de 5 yngste bleve staaende paa 200 Rbd. Det forekommer mig, at en saadan Løn ingenlunde kan siges at være overdreven tværtimod forekommer det mig, efter hvad jeg senere skal tillade mig at oplyse, at det Arbeide, man fordrer af de Paagjældende, er af en saadan Natur, at de vel kunde siges at burde tilstaaes en saadan Løn. Finantsudvalget i det opløste Folkething troede imidlertid dog ikke at kunne gaae ind paa saadan forøget Udgift, som vilde beløbe sig til 1800 Rbd., men indstillede at tilstaae en Forhøielse af 800 Rbd. til en Forbedring af disse Mænds Løn, og som nylig bemærket af den ærede Finantsminister har han i det Finantslovudkast, der er forelagt det nærværende Folkething, kun opført disse 800 Rbd. Han har i de trykte Anmærkninger, der ledsagede Finantslovudkastet, udtalt, at han har troet at burde imødekomme det forrige Finantsudvalgs Duffer om Beparelse saameget som muligt ved at forsøge foreløbigen i næste Aar, hvorvidt Forhøielsen kunde indskrænkes hertil. Disse Ord, at han vilde „forsøge,

foreløbigen i næste Aar, overtøde mig om, at han har tænkt paa, i næste Aars Finantslovudkast, at ville fremkomme med sine Fordringer fra forrige Aars Finantslov, idet han vistnok har været af den Mening, at den af ham ønskede Forhøielse ingenlunde kunde ansees for at være ubillig. Efterat den Betænkning, der blev afgiven af det opløste Folkethings Finantsudvalg, var bleven bekjendt, lod disse paagjældende Assistentter trykke et Andragende til Rigsdagen, som imidlertid ikke blev afleveret dertil paa Grund af Folkethingets paafølgende Opøsning; gjennem mig have de imidlertid anmodet den ærede Formand om, at dette Andragende maatte blive omdeelt i nærværende Folkething, og dette er ogsaa skeet for kort Tid siden. I dette Andragende søge de at oplyse Bestaffenheden og Omfanget af det Arbeide, der fordrer af dem. Jeg skal tillade mig at anføre, hvad de udtale, nemlig, at dersom man vilde sammenligne dem f. Ex. med Contoirpersonalet under Generaldecisoratet for det directe Skattevæsen, saa vilde man finde, at de vare forholdsviis langt flattere stillede. Der er nemlig i de 3 Contoirer under Generaldecisoratet for det directe Skattevæsen ansat 2 à 3 Fuldmægtige i hvert Contoir, og af ikke kongelig Ansatte i alle 3 Contoirer tilsammen 6 Assistentter paa respective 500, 400 og 300 Rbd.; men i Tolldrevissionscontoirerne, hvorom der her er Tale, og hvor de her paagjældende Assistentter arbeide, er der kun ansat een Fuldmægtig i hvert Contoir, og kun i det ene en kongelig udnævnt Revisor paa 500 Rbd. Som Følge af saa meget saa kongelige Poster i disse Contoirer og Contoirernes langt større Antal Assistentter kan der først efter en Tjenestetid af 12 à 14 Aar blive Udset til kongelig Udnævnelse.